

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności aktów Rady obejmujących środki ograniczające odnoszące się do skarżącego, mianowicie, początkowo decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 126, s. 9) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 126, s. 3).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczą Mazena Al-Tabbaa.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782/WPZiB oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1117/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 w zakresie, w jakim dotyczą Mazena Al-Tabbaa.
- 3) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012 oraz decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/739 w zakresie, w jakim dotyczą Mazena Al-Tabbaa.
- 4) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w zakresie, w jakim dotyczą Mazena Al-Tabbaa.
- 5) Skutki decyzji 2013/255 zostają utrzymane w mocy w odniesieniu do Mazena Al-Tabbaa do czasu, gdy skutecznie stanie się stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego nr 363/2013 w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012.
- 6) Postępowanie w sprawie skargi T-74/13 zostaje umorzone.
- 7) Rada Unii Europejskiej pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez skarżącego w sprawie T-329/12 i trzy czwarte kosztów poniesionych przez niego w sprawie T-74/13.
- 8) Skarżący pokrywa jedną czwartą swoich kosztów w sprawie T-74/13.

(¹) Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Sądu z dnia 9 lipca 2014 r. – Păgen Trademark przeciwko OHIM (gifflar)

(Sprawa T-520/12) (¹)

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego gifflar — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2014/C 282/39)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Păgen Trademark AB (Malmö, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat J. Norderyd)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: D. Leffler i P. Geroulakos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 września 2012 r. (sprawa R 46/2012-2) dotyczącą zgłoszenia graficznego wspólnotowego znaku towarowego gifflar.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Pâgen Trademark AB zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 2.2.2013.

**Wyrok Sądu z dnia 3 lipca 2014 r. – National Iranian Tanker Company przeciwko Radzie
(Sprawa T-565/12) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Błąd w ocenie — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)

(2014/C 282/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iran) (przedstawiciele: R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, solicitors, M. Lester, barrister, oraz D. Wyatt, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58) w zakresie, w jakim nazwa skarżącej została umieszczona w wykazie ujętym w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), oraz po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, w zakresie w jakim mocą tej decyzji nazwa National Iranian Tanker Company została umieszczona w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim mocą tego rozporządzenia nazwa National Iranian Tanker Company została umieszczona w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010.
- 3) Skutki decyzji 2012/635 i rozporządzenia wykonawczego nr 945/2012 zostają utrzymane w mocy wobec National Iranian Tanker Company do momentu upływu terminu na wniesienie odwołania, o którym mowa w art. 56 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, bądź – jeżeli w terminie tym zostanie wniesione odwołanie – do daty jego oddalenia.
- 4) Rada Unii Europejskiej pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez National Iranian Tanker Company.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 23.2.2013.